

Janusz BUBLEWSKI (1936-2019) — ostatnie pożegnanie

Janusz Bublewski urodził się 24 lutego 1936 r. w Wołominie jako syn Olgierda i Stefanii Bogackiej. Szkołę podstawową ukończył w Wołominie.

W roku 1953 uzyskał maturę i tytuł technika elektryka w Technikum Energetycznym w Warszawie oraz rozpoczął pracę zawodową w Elektrowni Warszawa jako technik w dziale zabezpieczeń elektroenergetycznych.

Pracując ukończył studia inżynierskie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej (1966).

Po studiach pracował kolejno w pięciu instytucjach: Biurze Projektów „Hydroprojekt”, Zjednoczeniu Kabli i Sprzętu Elektrotechnicznego, Instytucie Gospodarki Wodnej, Zakładzie Doświadczalnym Maszyn Budowlanych, i Instytucie Geografii PAN.

W roku 1992 podjął pracę w Zakładzie Energetycznym STOEN na stanowisku specjalisty ds. Stacji Elektroenergetycznych, a następnie — inspektora ds. Ochrony Środowiska w Elektroenergetyce. Zajmował się między innymi opracowywaniem instrukcji oraz procedur eksploatacji rozdzielni i rozdzielnic 15 kV i 110 kV z izolacją gazową SF₆ w warunkach normalnej pracy i w czasie awarii, a także pomiarami pola elektromagnetycznego i sposobami jego ograniczenia w środowisku. W 2002 r. przeszedł na emeryturę.

Był autorem kilku wdrożonych projektów i współautorem 2 patentów wynalazczych oraz kilkunastu artykułów specjalistycznych.

Napisał ponad 20 artykułów historycznych i wspomnieniowych dotyczących m.in. elektryki, jak np.: „Elektrownia w Wołominie z 1924 r.”, „Szkice o Starym Rynku w Wołominie”, „Henryk Działlik (1905-1967, dr inż. elektryk — nowator, wynalazca, członek ruchu oporu”, „Elektrownia Warszawa (Powiśle)”, „Wołomińskie tradycje wodniactwa i sportów wodnych” czy „Cmentarz w Wołominie”. Publikował w czasopiśmie „Energetyka”, piśmie Stoen „Pod Prąd”, Wiadomościach Elektrotechnicznych i „Rocznikach Wołomińskich”.

Członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddziału Warszawskiego (OW SEP) został w 1967 r. i pełnił funkcje: ■ członka Kolegium Sekcji Automatyki i Pomiarów OW SEP (1968-1975), ■ zastępcy przewodniczącego Komisji Organizacyjnej OW SEP (1975-1981), ■ zastępcy przewodniczącego Komisji Odznaczeń i Nagród OW SEP (1981-1987), ■ przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Koła 108 (1984-1987), ■ członka Komisji Rewizyjnej OW SEP (1987-1990), ■ członka Centralnej Komisji Pomocy Koleżeńskiej i Seniorów ZG SEP (1994-1998), ■ członka Centralnej Komisji Organizacyjnej ZG SEP (2002-2006), ■ przewodniczącego Komisji Pomocy Koleżeńskiej OW SEP (1990-2019).

Z wielką ochotą i starannością przygotowywał i przedstawiał odczyty na seminariach Koła Seniorów OW SEP i seminariach WEP (Wielcy/Wybitni Elektrycy Polscy) – Sekcji Automatyki i Pomiarów OW SEP.

Został uhonorowany wieloma odznaczeniami SEP i NOT: Srebrną (1978), Złotą (1984) i Szafirową (2016) Odznaką Honorową SEP, Srebrną (1981) i Złotą (1987) Odznaką Honorową NOT, tytułem Zasłużonego Seniora SEP (2003) oraz medalami: im. Kazimierza Szpotańskiego (1996), im. Mieczysława Pożaryskiego (2001), 90-lecia SEP (6/2009) i im. Pawła Jana Nowackiego (2012, nr 24).

Otrzymał również inne odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi (1981), Srebrną Odznakę Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (1977) i Odznakę Honorową za Zasługi dla Energetyki (2003).

Bardzo lubił: jazdę na rowerze, zimowe kąpiele w przeręblach, gotowanie i podróże. Zwiedził prawie cały świat. W roku 2007, podczas wyprawy do Afryki wykonał skok na bungee (bandzi) z mostu nad rzeką Zambezi (Zimbabwe), z wysokości 115 m.

Był człowiekiem solidnym, pogodnym, uczynnym, chętnym do współpracy i pomagania innym, dobrym kolegą. Mieszkał w Zielonce pod Warszawą. Zmarł 26 sierpnia 2019 r. Został pochowany dnia 2 września na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie (kwatery 315A-4-1,2).

Opracował:
Andrzej Marusak
Sekcja Automatyki i Pomiarów OW SEP